

Sejmovi na Štajerskem 3. aprila Artič, 4. aprila Ivnik, Arnauž, Straden, Ormož, Slov. Bistrica Brašlovce.

Sejmovi na Koroškem 1. aprila Eberštajn, 4. aprila sv. Andraž, 5. aprila Terbiž, 7. aprila Požarnica, 15. apr. Drauberg zgornji, Renweg, št. Paul, Althofen, sv. Lenart.

Dopisi.

Iz Travnika v Bosni. Uže 9 mesencev je preteklo, odkar smo rezervisti svojo domovino žalostni zapustili in se podali nad divjo turško drchal. Pri Gradiški napravili so nam naši vrli pijonirji most čez Savo, katero je naša 7. divizija takoj prekoračila pod poveljništvom vojvode Württemberg. Prvi den imeli smo lepo vreme, drugi den pa nas je na poti v Banjoluko mučila strašanska vročina. Pripekalo je solnce, kakor bi z bukovim vejevjem kuril; celih 8 ur ni bilo kapljice vode dobiti; vojaki so omedlevali in padali tako, da jih je pri vsakej telegrafnej štangi po več obležalo. Ko smo pa v tabor prišli in 2 uri počivali, zatemnilo se je nebo in brž ulil silen dež, ki nas je pral celo noč in še drugi den do 11. ure. Zopet jih je mnogo bolnih zaostalo, drugi pa smo blatni in mokri drapali urno in urno naprej v Banjoluko, potem v Vakuf, Ključ, Jajce, Travnik in naposled v Livno, katero smo 28. sept. po dvadnevem boju dobili v svojo oblast. Na dolgej poti doživeli smo le malo lepih dni. Cele dni in tedne smo pod milim nebom prenočevali. Najhujše nagajal nam je pa glad, ker so nam vozniki predaleč zaostajali. Ko smo Livno vzeli, nadejali se smo, da nas bodo domov spustili proti Spljetu, od koder bi se po morju odpeljali v Trst ali Reko in potem vsak po železnici podal na svoj kraj. Ali močno smo se ukanili. Slovenski reg. 18. Kuhn moral je ostati v Livnem, mi drugi smo pa morali zopet nazaj plezati po skalnih višinah v nižavo in mesto Travnik, ki je precej na sredi cele Bosne in Hercegovine. Sedaj so se le starejšim rezervistom pešakom želje izpolnile, ter so smeli domov! Od naše ženijske kompanije pa so le 68-letniki odpust dobili, drugi smo ostali morali, kar nas jako hudo zadevja, posebno one, ki smo oženjeni in imamo kmetije na skrbi. V takej nezgodi je tudi dopisnik! Če ne dobimo v kratkem odpusta, bodo se nam posestva znatno shujšala, gotovo ne na korist deželi in davkarijam. Zato bi močno želeli bilo, ko bi se deželni ali državni poslanci za nas nekoliko potegnili in pripomogli, da bi domov smeli vsaj tisti vsi vojaki, kateri so lani bili v vojski!

A. Kovačič.

Iz Golavebuke pri Slov. Gradcu. (Kujaven klicar). Pred nekaterimi leti nam je umrl naš klicar pri cerkvi, vrli Š. Kopčar. Oznanjeval je pridno tudi za našo občino, to pa pri prvem pa tudi pri drugem sv. opravilu, namreč pri farnej cerkvi št.

Martina. Vse potrebne razglase je oznanjeval za 1 fl. Sedaj je drugače. Naslednik oznanja večji del le pri prvem opravilu, ko je daljnih ljudi le malo navzočih. Naša občina mu je za to, da je tudi njene razglase naznanjal, dajala 2 fl. S tem pa ni bil zadovoljen in se je odpovedal, za našo občino izklicavati. Tudi je prepovedal, da bi kdo drug na istem mestu naše razglase ljudem naznanjal. To je naše srenjčane in gotovo tudi predstojnika razžalilo. Saj se ne more od tega tirjati, da bi moral on sedaj okoli hoditi ljudem na uho praviti, kaj sodnija ali okrajno glavarstvo itd. tirja. Da bi tako postopal kak neizobražen človek, bi se toliko ne zmenili za to, ali čudno, da izobražen mož razklicovanje na navadnem mestu brani. Vsakako bo pa srenja vse c. k. okrajnemu glavarstvu predložila na razsodbo!

Iz Orehove vesi zunaj Maribora. (Letina, razujzdana mladina). Kmetje smo se pretečeno leto veselili, da, kar so nam prejšnja slaba leta zadolžila, bomo pa letos nekaj poravnali. Pa bil je račun brez krčmarja! Poljski pridelki imajo sramotno ceno; davkov in plačila je pa čezmerno. Nikjer ni slišati, da bi se davki zmanjšali, temveč liberalci jih vedno „vintajo“ navzgor. Zimina je pod snegom močno trpela, tretji del je uničen. Trs je v nekterih krajih močno pozebel. Razujzdana mladina, ponočni pobalini, dostikrat tako razsajajo, da si še pošten človek po noči varen ni! Nedavno so ponočnjaki iz Rač prišli razsajat. Ob polnoči so se v Hotinjo ves podali, in krčmarja primorali, da jim je žganja dal. Pijani začnejo po vesi razsajati in kleti, da je bila groza. Nek kmet šel je iz hiše gledat, kaj se zvuunaj godi. Komaj jim je všel. Začeli so s sekirami in koli po vežinih vratah biti in plot lamati, da so se v hiši spavajoči močno prestrašili. Kdo vé, kaj bi se bilo zgodilo, ko bi ne bili veški fantje prišli in te razbijalce pograbili. Odgnali so jih k županu, kder so morali storjeno škodo poravnati. Za take ponočnjake bi bil dobro zdravilo „oksencent“. Vi starši! Kdo pa je razujzdanosti takih otrok kriv? Jabelko ne pade daleč od drevesa!

Od sv. Petra pri Radgoni. (Požari — uboj — vreme.) V ponedeljek 17. sušca zvečer je nastal ogenj v Kneževskem vrhu ter tako grozno razsajal, da je 4 brame upepelil; drugi dan pa je začelo goreti v Policah pri tamošnjem vrlem krčmarju in občinskem predstojniku Fr. Laspaharju. Ker je bilo povsodi vse suho, se je ogenj tako naglo širil, da je bilo v 1/4 uri skoraj vse poslopje uničeno. Več hrupa in govora pa je napravil strašni uboj, ktereja je storil Ferd. Zemljčič, posestnik v Policah ubivši Janeza Holzmana viničarja stanujočega tudi v Policah. Bilo je 20. sušca zvečer, ko sta se omenjena dva moža, bržčas obadva nekoliko pijana, vračala iz vinograda vsak na svoj dom. Na potu sta se nekaj sprla, kjer je prvega tako jeza obšla, da je s vso silo mahnil z motiko po glavi Janeza Holzmana.

da se je ta koj na zemljo zgrudil in pri tej priči mrtev ostal. Ljudje ne omiljujejo ne ubijalec pa ne ubitega, ker bila sta obadva prava ničvredneža, vendar usmiljeni Bog vsakega človeka varuj takega groznega zločina, kakor tudi take nagle in neprevidene smrti! Vreme smo, hvala Bogu! od 1—21. sušča imeli vedno lepo toplo, kar je pripomoglo, da se je že mnogo po vinogradih okopalo, ker veliko kopačev iz Prekmurskega k nam prihaja, iskat si dela in zaslužka. V soboto 22. sušča pa je začelo deževati, ter po malem dežilo v soboto in v nedeljo, 24. sušča je pa začelo snežiti, kar je kop ustavilo, in Prekmurci so se morali vrniti domov!

J. Duh.

Politični ogled.

Astrijske dežele. Ostanemo pri tem, da od sedanjih liberalnih poslancev državnega zbora nimamo pričakovati druga, nego od leta do leta večjih bremen in rastočih dolgov. Nov dokaz nam je proračun državnih potroškov za l. 1879. Te so od lanskih 405 milijonov srečno potisnili do 418 milijonov, znesek obresti za državni dolg pa do 96 milijonov, t. j. več kakor znaša vsa gruntna štibra. Dohodke iz dač so tudi grozno pomnožili pa bo jih vendar premalo, namreč 392 milijonov. Zato bodo ministri šli zopet na posodo jemati; pravijo, da bo treba izposoditi 76 milijonov, in res hoče neki že kmalu finančni minister izdati za 100 milijonov gold. dolžnih pisem, za katera bodemo morali 4% obresti v zlatu plačevati, t. j. poprek 8%, ker zlato več velja, kakor srebro ali bankovci. In vendar so liberalni poslanci pred 6. leti svojim volilcem obetali, kako bodo vse lepo uredili in blagostanje ljudstva pomnožili! Drugo žalostno skušnjo moralo je ljudstvo te dni čakati. Oderuhi so povsod čez red nesramni postali. Zato so nekateri poslanci ministra dr. Glaserja vprašali, ali on ne misli na potrebno postavo zoper oderuhe? Minister pa jim je djal, da je sicer oderuška postava lani za Galicijo sklenena dobro djala, vendar preden se kaj jednakega za ostale naše dežele sklene, treba je še po deželah popraševati, ali so oderuhi res tako hudi, kakor se pripoveda! No, imenovani poslanci so hotli potem razgovor pričeti, da bi ministru dokazali potrebo oderuške postave. Ali čnda velika, večina poslancev razgovora ni pripustila, t. j. po oderuhih stiskani volilci nimajo pričakovati pomoči od liberalnih poslancev, kakoršni so n. pr. doktor Duhač, doktor Forreger, Seidl, Petritsch itd. Proč ž njimi! Močno osupnilo je nemške in magjarske trgovce pa tudi poslance, da Srbija neče z Avstrijo sklenoti tako ugodne kupčijske nagodbe, kakor z Rusijo, Francijo in Anglijo! Menda Srbi pretrdno pomnijo predlanske ljubeznjivosti magjarskih in nemško-liberalnih listov ob priliki srbsko-turške vojske?! — Vojni minister bode bržčas odstopil;

preslabo je zavračal neumne napade liberalnih turkoljubov v delegaciji na našo vrlo vojsko, ki je lani toliko prestala v Bosni in Hercegovini. Mesto Szegedin je še sedaj globoko pod vodo, ki le malo odteka. Bojijo se celó, da sploh ne bo vsa odtekla! Ljudje se vračajo pa zopet odhajajo. Mesto je bržčas na dosedanjem prostoru za vselej uničeno! Koroški poslanec Oliva si je žile prerezal in umrl. V Trstu se vršijo nove volitve za tamošnji mestni in deželni zbor. Lahoni so v 3. razredu propali, odločili bodo volilci 1. razreda in Slovenci iz okolice! Kajti v 4. in 2. razredu so lahoni zmagali! O bosenskih kristijanih slišimo tužne vesti, čeravno bi jih bili lani naši junaki imeli rešiti mohamedanske tlake in rabote. Izmed beguncev, ki so po zimi morali domov, je mnogo gladu in mraza umrlo in sedaj je Sarajevska vlada dala razglasiti, da ne smejo iti sejati, dokler jim tega ne dovolijo begi, age in spahi. Tako vsaj poročajo novine. Žalostno! Odkar je Filipovič odšel, je več magjarske nego prave avstrijske politike ondi videti!

Vnanje države. Dne 23. marca so zastopniki avstrijske in italijanske vlade obhajali 30letnico bitke pri Novari, kder je slavni naš Radecki zmagal. Pri tej priliki se je razkril lep spomenik na bojnem torišču. Razdraženi Italijani so pa prišli svečanosti motit tako, da je nastal tepež. Sv. oče Leon XIII. so čakali veliko veselje. Razprtije med katoliškimi Armenci na Turškem je konec; glavač razpornikov po sili patrijarh Kupeljan se je spokoril in sedaj na poti v Rim, da si tukaj izprosi odpuščanja. Francoski katoliki, naprej nadškofje in škofi, začeli so se upirati freimavrskeji vladi, ki hoče vse šole razkristijaniti. Švicarji so smrtno kazen za zločince zopet upeljali, ker brez nje ni bilo več prestati. Nemški cesar je bolan obhajal svoj 83. rojstni god. Blizu Vetljanke na Ruskem je zopet 1 človek zavolj človeške kuge umrl. Vendar kuga Rasov ne moti. Zopet prihajajo na dan velikanski naklepi. Ob Kitajскеj meji v Semipelatskem snujejo veliko tržišče za kupčijo s Kitajskim, proti Afganistu porivajo vedno več vojakov iz Hvalinskega morja. Angleži so zaradi tega zopet močno razburjeni, posebno ker se Jakub-Khan neče mirno pogoditi. V Afriki dobili so novega sovražnika. Divji Bosuti so se zvezali z Zulu-Kafri in grabijo angleške vojske za stran in v hrbet. Kaj bo na Turškem, to je težko reči: Grki žugajo z vojsko, Bolgari ne pustijo Turkom zasesti Balkana ter hočejo Rumelijo in Macedonijo združiti in še le potem kneza izvoliti. Slovenec Hubmajer pa je baje že s 4000 vstašev zopet čez mejo vdrl v Macedonijo in vzel Egri-Palanko! Kmalu utegnemo od ondot slišati o znamenitih rečeh, posebno ker se zopet govori, da bo avstrijska vojska vsakako mahnila proti Novemupazarju itd. V severnij Perziji je zemljo stresel strahovit potres tako, da je 1100 ljudi smrt storilo!